

Arthur van der Linden.

Foto: Henk van Holland/De Gelderlander

Natuurbeheer als werk en hobby

De gemiddelde vrijwilliger bestaat niet, vinden ze bij het Meldpunt Vrijwilligerswerk in Wageningen. De verscheidenheid is groot. Een serie portretten. Aflevering 7: Arthur van der Linden.

Als klein jongetje kweekte Arthur van der Linden (33) al boompjes op en zette ze daarna uit. Later studeerde hij Bosbouw en Natuurbeheer in Wageningen en tegenwoordig is hij professioneel én hobbymatig natuurbeheerder. Zijn geld verdient hij bij het ministerie van LNV in Utrecht, daarnaast is hij een dag of twee per week in touw als vrijwilliger bij de stichting Oasebos. „De dingen die ik in mijn werk een beetje mis, krijg ik terug in mijn hobby”, zegt Van der Linden. „Maar het blijft allebei natuurbeheer. Je wilt de natuur zo goed mogelijk beschermen, dat kan via werk en hobby. Of allebei in mijn geval.”

Oasebos heeft zijn zetel in Wageningen, het werkterrein ligt

echter in Costa Rica. „We beheren daar een natuurreservaat. Een mooi reservaat, in een vallei met veel watervallen. Er leven zeldzame rivierotters, dertien soorten kolibries, jaguars en poema's.” Van der Linden, die drie jaar in Costa Rica werkte als bosbeheerder, was vorig jaar een van de oprichters van Oasebos. „Het project is door het land zelf is bedacht. Wij kopen stukken gebied van het reservaat (950 euro per hectare), opdat het altijd natuurgebied blijft.”

Nu werken er vijftien mensen bij Oasebos. „Maar we zoeken er nog wel een paar vrijwilligers bij”, meldt Van der Linden. „Met name mensen die het leuk vinden om het woord te verkondigen en mensen met verstand van financiële zaken. Wij zijn natuurbeschermers en hebben weinig zicht op dergelijke zaken.”

Oasebos is geen duur project. „In totaal hebben we 150.000 euro nodig. Een schijntje als je dat vergelijkt met de zeven miljoen die we in Nederland voor twee otters uitgeven.”

Info: www.oasebos.nl.

Arnold Winkel